

af, at jeg har dem fra disse Folk. Jeg skal nemlig sige det ærede Medlem, at det er de Folk, der hver Dag slider i Land, og det er dem, der hver Dag øver Heltemod paa Søen deroppe, og derved kaster de Glans over Færingerne og Færøerne. Om det ærede Medlem saa vil kendes ved dem eller ej, kan i og for sig være baade dem og mig ganske ligegyldigt.

Det ærede Medlem opholdt sig ved en Række Bagateller uden at komme ind paa de alvorligere Spørgsmaal, hvilket maatte forundre mig. Jeg er ikke taget til Færøerne for min Fornøjelse, det var der i alt Fald ikke Tale om paa den Aarstid, jeg var deroppe. Jeg er taget derop, fordi det interesserede mig paa Grund af alle disse Røster om Dannelsen af Splittelses- og Læringsforeninger o. s. v., for at se paa Forholdene virkelig alvorligt og for at drøfte med Færingerne og Rigsdagen og Regeringen, hvilke alvorlige Skridt der skulde foretages for at ophjælpe Færøernes hele Erhvervsliv. Men det interesserer ikke det ærede Medlem nær saa meget som, at jeg skulde have benyttet et eller andet forkert Udtryk et eller andet Sted. Det ærede Medlem har anstillet en formelig Jagt i saa Henseende, og jeg skal efterhaanden pege paa adskillige saadanne Udtalelser, der karakteriserer det ærede Medlem ganske storartet. Der er nu først Spørgsmaalet Skolerejserne; det er ganske karakteristisk for det ærede Medlem, hvad han siger i saa Henseende. Jeg havde talt om disse Skolerejser og udtalt Formodningen om, at det var de velhavendes Børn, der var blevet begunstiget. Saa siger det ærede Medlem hertil: „Det ærede Medlem talte om Skolerejserne og udslyngede der den Paastand, at det var de velhavendes Børn“. Der er en Forargelse af den anden Verden i dette, at jeg „udslyngede den Paastand“. Men hvad siger det ærede Medlem saa selv et Øjeblik efter længere nede: „Jeg ved ikke, hvorledes det er, men for Resten vilde det forekomme mig nogenlunde sandsynligt, at det var Børn af Forældre, der var, om ikke velhavende, saa dog nogenlunde velstillede“. Det er jo det selv samme, det er en fuldstændig Bekræftelse af, hvad jeg har sagt; det ærede Medlem gentager det selv, men til Brug for Agitation o. s. v. bliver det til, at jeg „udslyngede den Paastand“; og derefter erklærer det ærede Medlem selv, at det var de velhavendes Børn, der blev begunstiget. Jeg haaber ikke, at denne Begunstigelse skal finde Sted i Fremtiden.

Med Hensyn til Aldersrenten skal jeg

gøre et Par Bemærkninger, idet jeg dog vil gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem aldeles ikke bestred Rigtigheden af de Oplysninger, jeg havde givet vedrørende Aldersrenteforsørgelsen paa Færøerne. Og det skal det ærede Medlem nok lade være med, af gode Grunde: fordi jeg fuldstændig er i Overensstemmelse med Regnskaberne fra Lagtinget og Kommunerne deroppe, saaledes at hvert Ord, jeg har sagt i saa Henseende, staar til Troende. Det ærede Medlem anbragte sig mærkværdigt nok i denne Sag klos op paa Siden af den færøske Lensbesidder Hr. Patursson. Den færøske Lensbesidder Hr. Patursson udtalte, da Forslaget var til Behandling i Lagtinget: „Denne Lov“ — det er Aldersrenteloven — „er en Frugt af det nuværende Samband med Danmark, og vi ser her et sørgeligt Bevis paa, hvad det kan føre til“. Det er, at de faarsaadanne Love tilsendt deroppe. Det er Selvstyrepartiets Fører og den største Jordbesidder paa Færøerne, der indleder sin Tale i Lagtinget med en saadan Salve. Det tjener til Ære for det ærede Medlem Hr. Samuelsen, at han ved denne Lejlighed i alle Tilfælde tog Loven i Forsvar. Desværre er den jo ikke blevet indført deroppe. Det ærede Medlem Hr. Rytter anbringer sig derimod lige klos op paa Siden af Hr. Patursson i denne Sag, han ser paa dette Spørgsmaal med nøjagtig de samme Øjne som Hr. Patursson, at saadanne Love har de ikke Brug for. Og derefter udvikler det ærede Medlem, at det maa være Børnenes Pligt at forsørge de gamle, det har de altid gjort paa Færøerne. Ja, jeg vil sige dertil, hvad jeg for Resten har sagt en Gang før, at der foreligger i alt Fald for een Kommunes Vedkommende, Midtvaag, en Erklæring, der gaar ud paa, at de unge Familieforsørgere paa Færøerne som Regel er saaledes stillet, at de trænger endnu haardere til Hjælp end de gamle. Men det er altsaa dem, det ærede Medlem Hr. Rytter mener vedblivende skal forsørge de gamle deroppe. Nu har jo imidlertid den højtærede Indenrigsminister lovet, at dette Spørgsmaal vil blive taget under Overvejelse og blive Genstand for Forhandling med Autoriteterne paa Færøerne, og saa kommer vi vel til en bedre og mere human Forsørgelse af de gamle deroppe.

Vedrørende Skolespørgsmaalet udtalte det ærede Medlem her følgende: „Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var endvidere inde paa, at Skolespørgsmaalet var et Spørgsmaal, der overhovedet ikke spil-